

Anekdoten over de geschiedenis van v.v. N.E.O.'25, gelezen in interviews.

COR DE JONG (krantbericht 2012, door: Kees Klijn)

Cor heeft alleen maar complimenten voor het moderne sportpark De Gaard, waar 'zijn' NEO'25 één van de bespelers is. "Het is niet te geloven zo mooi." 70 jaar geleden was armoe troef, ook bij de voetbalclub. "Een emmer water om jezelf mee af te spoelen, daar moesten we het mee doen. Zaterdagmorgen moest er eerst nog worden gewerkt. Om twee uur haalden we de koeien van het veld af, daarna stront ruimen. En met draden werden de lijnen gespannen. Dan konden we rond vier uur voetballen. Iedereen hielp mee. Elke cent moest worden omgedraaid. In de oorlog kochten we een tent van voetbalclub Baardwijk. We hadden dat ding maar amper staan of de Duitsers schrapten de competitie." De club is verscheidene malen verkast. Café Trompen, is lange tijd de thuisbasis geweest van NEO. Daar heeft Cor ook jarenlang gewoond. "Dan werd er in de zaal omgekleed, want we voetbalden vlak bij de Eikendijk. Ik weet nog wel dat we met z'n allen dat veld egaal hebben gemaakt. Dat was een heel karwei."

Rien en Ad Bax

Bron: Brabants Dagblad, mei 2015, door Kees Klijn

RIEN BAX, al zeventig jaar lid van NEO, zag zijn club winnen van SSC (1-0).

'Vroeger vlogen de zoonen je om de oren.'

Middenstippen weghalen, kleedkamers bekladden: het hoorde vroeger kennelijk bij de dorpend Derby tussen SSC'55 en NEO'25. Dat was toen. Zaterdagmiddag is er op sportpark De Gaard van die vijandigheid helemaal niets te merken. Integendeel, in de bestuurskamer van NEO geniet men van een enorme taart, een geste van SSC. Rien Bax (83) laat de slagroomtaart voor wat-ie is. "Als je er een vork inprikt, vliegen er dadelijk wespen uit", waarschuwt de nestor van NEO, al zeventig jaar lid. Wespen, het is de bijnaam van SSC, gehuld in het geel-zwart.

Vroeger draaide ik de knopen van mijn jas

De gezondheid van Bax is broos. Toch is hij er alle thuiswedstrijden bij. Vanuit de bestuurskamer volgt hij de verrichtingen op het veld op de voet. Weliswaar is het een derby, toch gaan de spelers zelden over de schreef. "Vroeger ging het er heel anders aan toe", zegt Bax. "Dan gunde je elkaar het licht in de ogen niet. De zoonen vlogen je om de oren." Zelf heeft hij overigens maar één jaar gevoetbald. "Toen overleed mijn vader, ik nam de boerderij over. Maar ik heb geen derby gemist, hoor. Onze boerderij lag naast het veld van NEO. In de rust molk ik de koeien. "Hij moet een heel snelle melker zijn geweest. Dat blijkt niet zo te zijn. "We hadden maar drie koeien..." Volgens zijn broer Ad waren het er maar twee ...

Spelers laten soms zomaar een wedstrijd schieten. In zijn tijd was dat onbestaanbaar, zegt Bax. "Onze Jan is op een zaterdagmorgen vanuit Honselersdijk naar huis gefietst om tegen SSC te spelen. Stond ik bij de Eikendijk klaar met de voetbalschoenen, was-ie net op tijd. Hij speelde de wedstrijd van zijn leven." Mazzeltje: "Hij had de wind mee." Na de rust zet Nicky van Gils NEO'25 op een voorsprong. In de bestuurskamer wordt gejuicht, Rien doet daar niet aan mee. "Da's de leeftijd, hé. Je wordt met het verstrijken van de jaren wat makker. Vroeger niet, dan draaide ik tijdens de wedstrijd van de zenuwen de knopen van mijn jas." Een kwartier voor het laatste fluitsignaal van de arbiter klinkt, krijgt Jordy Rosenbrand namens NEO'25 een gigantische kans. Bax schuift naar het puntje van zijn stoel, SSC gaat definitief voor de bijl. Maar Rosenbrand mist jammerlijk. Bax zakt achterover. "Die had Jules de Corte (blinde zanger red.) nog gemaakt." "Alle ballen de polder in", roept Bax als SSC met het slotoffensief begint. De polder, dat is wel erg ver weg. Toch lukt het NEO overreind te blijven. Bax is tevreden. Thuis er nog een jonge klare op pakken? "Vroeger wel, een hele fles als we SSC hadden gepakt. Ook dat is voorbij."

